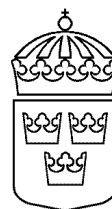

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2000/01:38

Stenografiska
uppteckningar
2000/01:38

Fredagen den 13 juli

1 § Allmänna frågor

Utrikesminister Anna Lindh

Rapport från ministerrådsmöte den 25 och 26 juni 2001

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 16 och 17 juli 2001

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar EU-nämndens sammanträde för öppnat. Nadja Debove Häggström, som har tjänstgjort på ett vikariat som pressekreterare både för nämnden och för EU-upplysningen, kommer att sluta i och med sommaren och flytta till Afrika. Jag vill då framföra nämndens tack till henne för hennes medverkan i nämndens kansli under hennes tjänstgöringstid här hos oss. Nu kommer Jakob Nyström från EU-upplysningen att ersätta Nadja framöver. Jag hälsar honom välkommen. Det behöver inte fattas något särskilt beslut här eftersom EU-upplysningens tjänstemän alltid ingår vid sammanträdena. Jag hälsar Jakob Nyström välkommen till att jobba med oss i nämnden.

Med detta kommer jag in på föredragningslistan. Då hälsar jag utrikesminister Anna Lindh och medarbetare välkomna hit. Det är inte slut på EU-arbetet under sommaren. Det ska bli ett allmänt råd den 16 och 17 juli. Vi börjar alltid med en återrapport. Det var ett rådsmöte den 25 och 26 juni. Som vanligt ger jag dig möjlighet att muntligt återrapportera från mötet. Varsågod.

Anf. 2 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Tack så mycket. Jag kan börja med att tacka för samarbetet under det gångna halvåret.

När det gäller det sista mötet under svenskt ordförandeskap återkommer jag till frågorna om västra Balkan och Mellanöstern. Övriga frågor som diskuterades vid det senaste mötet var Zimbabwe. Vi gav ytterligare två månader för dialog med regeringen. Vi sade att om vi inte ser någon förbättring får vi överväga andra eventuella åtgärder, t.ex. att på allvar se över biståndet enligt Cotonouavtalets artikel 96. Det är alltså två månaders ytterligare respit för Zimbabwe.

Vi hade en ordentlig diskussion om Västafrika på senaste utrikesministermötet. Vi antog slutsatser och vi utnämnde Hans Dahlgren till ordförandeskapets särskilde representant – även under belgiskt ordförandeskap – för att särskilt fortsätta arbetet med Västafrika.

Detta är väl egentligen det enda jag behöver säga om förra utrikesministermötet.

Anf. 3 GUSTAF VON ESSEN (m):

Jag tänkte på Zimbabwe. Sedan detta sades har det gått att läsa i tidningarna att ytterligare ett antal stora jordbruk skulle dras in till staten, 500–600. Snart är det väl inga jordbruk kvar. Går det då att säga att läget har förbättrats eller inte?

Anf. 4 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Nej. Jag tycker inte att vi kan säga att läget har förbättrats. Det var något positivt i början av sommaren när det gällde fängelseförhållanden och oppositionen. Vi har inte sett någon förbättring senare. Vi får se vad som sker under de två månaderna. Från svensk sida har vi tillhört en hård gren, dvs. att det är viktigt att reagera gentemot Zimbabwe. Det här har vi chansen att återkomma till när det har gått två månader. Det är då som vi ska ta ställning till huruvida vi ska arbeta enligt artikel 96 eller inte, som innebär en förberedelse att dra in biståndet.

Anf. 5 GUSTAF VON ESSEN (m):

Kompliceras inte situationen av att Zimbabwe tycks ha fått något slags stöd i sitt sätt att handlägga de interna ärendena av ett antal större afrikanska stater?

Anf. 6 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Jag tycker inte att Zimbabwe har fått stöd av andra afrikanska stater. Andra afrikanska stater har inte öppet velat kritisera dem på samma sätt som Europa och andra har gjort. Däremot vet vi att även andra afrikanska länder har haft hårda interna överläggningar med Zimbabwe. Sedan kan vi önska att de gör det mer offentligt. Det är kanske inte det allra viktigaste. Skälet till att andra länder också internt – vad vi har förstått – har kritiserat Zimbabwe väldigt hårt och sagt att Zimbabwe måste åstadkomma förbättringar är att andra länder är rädda för att få motsvarande utveckling. Det ställer krav på motsvarande konfiskering av storjordbruk i grannländerna, vilket de absolut inte vill. De vet att det ökar risken för interna oroligheter och försämrar relationerna med omvärlden.

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Tack. Då lämnar vi återrapporten och kommer in på rådsmötet den 16–17 juli.

Anf. 8 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Diskussionen kommer att börja med en öppen debatt om arbetsprogrammet. Titeln för det är hur vi ska minska avståndet mellan EU och medborgarna. Där kommer vi att ha olika inlägg från olika personer runt bordet. Jag har tänkt att i det svenska inlägget ta upp vikten av att vi har den breda dialogen om EU:s framtid, att det är viktigt att fortsätta att åstadkomma förbättringar på sakområdena, dvs. sysselsättning, miljöfrågor och utrikespolitiken, att vi bör öka vikten av rättvis globalisering och fortsätta att verka för ökad öppenhet internt i EU och att vi inte tror att

det är de federativa lösningarna som är rätt väg. Vi tycker att man ska fortsätta arbetet med att öka de nationella parlamentens roll och effektivisera rådsarbetet.

2000/01:38
13 juli

Anf. 9 GÖRAN LENNMARKER (m):

Jag vill anknyta till det allra sista som utrikesministern sade. Det vore klokt att erinra om riksdagens enhälliga förslag som säger att själva processen fram till 2004 ska ha sin tyngdpunkt i de nationella parlamenten. Det är lite unikt att ha en riksdag som är alldeles ense i något så kontroversiellt som EU-frågorna. Det är faktiskt så i den delen. Därför vore det klokt att med en viss kraft framföra att processen fram till 2004 ska ha sin tyngdpunkt i de nationella parlamenten, precis på det sätt som riksdagen har sagt.

Anf. 10 MAGGI MIKAELSSON (v):

Just där kan jag hålla med min företrädare. Det som är viktigt, och oroande, är att klyftan som finns i den allmänna opinionen mellan synen på EU och vad som händer i EU förstärks snarare av hur folkomröstningen om Nicefördraget hanteras i Irland. Oavsett hur folkomröstningsresultatet tolkas var det de facto ett nej. Enligt fördraget innebär det att det inte går att genomföra programmet på det sätt som var tänkt. På något sätt förstärker detta den kritik och det avstånd som finns i synen på EU mellan EU:s institutioner och folk i allmänhet. Det är oerhört viktigt att den grundläggande demokratiska processen diskuteras. Vad ska göras?

I stället för att diskutera att hålla toppmöten på ett ställe för att kunna avskärma sig ännu mer, måste man diskutera varför dessa situationer uppstår med detta fruktansvärda motstånd. Det manifesterades i Göteborg, men det finns brett inte bara bland svenska medborgare utan även bland många medborgare i olika EU-länder. Processen går fort uppe i toppen men dröjer lång tid innan den sipprar ned till folket. Den diskussionen ska föras tydligare.

Anf. 11 ORDFÖRANDEN:

Jag hade tänkt att rapportera senare på dagordningen men det passar in på denna punkt eftersom det rör framtidsfrågorna: Förra veckan var jag tillsammans med några medarbetare från kansliet på ett trojkamöte med COSAC i Bryssel. Vi diskuterade då dagordningen för det kommande COSAC-mötet. Vi blev presenterade en ganska omfattande dagordning, men vi begärde en precisering. Vi ville framför allt ta upp framtidsfrågorna. Det kommer att ske en sådan diskussion, ungefär som vi hade i Stockholm. Med anledning av Verhofstadts anförande ska vi ha en framtidsdebatt. Vi fullföljde det vi beslutade i Stockholm om att inrätta en arbetsgrupp som ska diskutera de nationella parlamentens roll. Det är intressant att notera att talmannen i representanthuset i Belgien är väldigt intresserad av de nationella parlamentens roll. Det är lite anmärkningsvärt att just en belgare är det. Han ska komma till talmansmötet i Stockholm, och han har särskilt noterat att parlamenten har olika roller i olika länder. Han är intresserad av att få veta mer om de nordiska erfarenheterna osv.

Det var information som jag tror passar in när vi diskuterar de s.k. framtidsfrågorna.

Anf. 12 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Det är intressant. Det är bra om det går att hitta en belgisk representant som trycker på de nationella parlamentens roll. Vi hade en lång debatt om detta i går med den belgiske utrikesministern som var här för att presentera och diskutera ordförandeskapsprogrammet. I en jämförelse med min kollega och regeringen har vi väldigt olika uppfattningar. Vi tog upp i går och kommer i framtiden att trycka på de nationella parlamentens roll och vikten av att ha den breda diskussionen i fråga om att förbereda processen fram till 2004.

Det är viktigt att titta på vad som hände på Irland, Maggi Mikaelsson. Om vi tror på att de nationella parlamentens roll är viktig, måste de också själva fatta beslutet om hur fortsättningen efter folkomröstningen på Irland ska hanteras. Vi har följt och agerat så som de själva på Irland har velat ha reaktionerna från omvärlden, nämligen att det är deras sak att fortsätta att diskutera detta och se vad de kan göra.

Vi får chansen att återkomma. Det är positivt med den kommitté som kommer att diskutera detta i Sverige och som säkert kan visas upp som ett exempel i en del sammanhang.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Då lämnar vi den punkten och går över på A-punktslistan. Vi kommer till A-punkterna lite senare. Vi brukar behandla dem i en klump om det inte finns någon särskild A-punkt som utrikesministern tycker är viktig att ta upp. Vi börjar med de yttre förbindelserna.

Anf. 14 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Där börjar vi med Afrika. Jag hoppar över Europaparlamentets resolutioner.

Vi börjar med Afrika och området kring de stora sjöarna. Det här är en viktig prioritering för det belgiska ordförandeskapet. Det är naturligtvis bra. Både vi och andra har noga gått igenom deras Afrikapolitik för att se att det verkligen är EU-politik och inte belgisk politik. Det är viktigt med tanke på Belgiens bakgrund. Vi har all respekt för deras arbete runt DRK och området kring de stora sjöarna. Vi kan se en långsamt positiv utveckling i Kongo, där vapenvilan än så länge har klarats och där FN har placerat ut sina observatörer. Nu handlar det om att se till att inte sprida krisen till grannländerna, att vi inte fokuserar oss så mycket på Kongo att vi glömmer andra länder i regionen och andra regioner.

Belgien tänker lägga fram en *roadmap*. Sedan kommer man under mötet på måndag att anta slutsatser med stöd för fredsprocessen, ett tryck på internationell samordning – vi har också tryckt mycket på en samverkan med FN – och att vid en fortsatt fredsprocess vara beredd på ett fördjupat utvecklingssamarbete, dvs. öka biståndet. Man kommer också att trycka på oron för situationen i Burundi, och man kommer att stödja det kommande besöket i regionen av kommissionen och Solana.

Anf. 15 GÖRAN LENNMARKER (m):

Det är rätt som utrikesministern säger att å ena sidan titta på att Belgien verkligen representerar det hela och inte bara de speciella intressen Belgien har haft och delvis har. Å andra sidan har Belgien i visst avseende skärpt sig. Man har ställt inför rätta personer som misstänks aktivt

ha deltagit i folkmordet 1994. Bl.a. var det några nunnor som var med i en belgisk rättegång och fick stränga straff. Det är värt att notera att Belgien tar del i en internationell rättsordning.

2000/01:38

13 juli

I övrigt talar jag om Afrika mer i allmänhet. Nu bildas en afrikansk union. Det vore rimligt att EU erbjöd sig att ingå ett partnerskap med denna afrikanska union när den så uppenbarligen är inspirerad av utvecklingen på vår kontinent. Europa är en lika splittrad kontinent med en ännu mer förfärlig historia av krig och förtryck, men vi har tagit oss ur detta. Därför borde EU satsa på ett program för att ge det stöd som kan behövas för att denna union ska bli framgångsrik, till skillnad från OAU som egentligen aldrig blev någonting. Det är ett initiativ som borde tas just nu.

Anf. 16 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Jag ska gärna följa upp detta och se vad vi kan göra ytterligare när det gäller den nya afrikanska unionen. Vi har haft, och har, ett reguljärt samarbete mellan EU och Afrika, som kommer att utvecklas med den nya unionen.

Sedan får man göra en avvägning när man ska stötta unionen och när man ska stötta de enskilda länderna. Detta är lite grann i sin linda. Bl.a. Kofi Annan har uttryckt oro för om unionen kommer att fungera eller inte. Det är därför viktigt att inte styra om biståndsinssatser tills man vet att detta kommer att fungera. Biståndet ska fortsätta att riktas direkt till länder och regionala afrikanska organisationer där det har byggts upp en tradition. Politiskt kommer vi att ha samverkan med den nya unionen på samma sätt som vi har haft med den tidigare.

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:

Först uppfattade jag att detta var en informationspunkt, men nu ska slutsatser antas.

Anf. 18 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Slutsatser ska antas.

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:

Dem har vi fått redovisade här. Jag konstaterar med anledning av diskussionen att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Då går vi vidare.

Anf. 20 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Jag kan säga att om det har varit oklarheter när det gäller dagordningen, så fick vi inte den sista dagordningen förrän sent i går kväll. Det är därför nämnden inte heller har fått den.

Sedan har vi frågan om västra Balkan. Där kommer vi bl.a. att diskutera läget i Jugoslavien efter utlämningen av Milošević. Vi hade sista veckan under vårt ordförandeskap en bra givarkonferens där det gavs utfästelser om 1,3 miljarder euro till Jugoslavien. De var positiva till detta. De förhandlar nu om en ny federal regering i Jugoslavien. Det verkar – ta i trä – som om det är en relativt lugn situation, även om det var en lite turbulent situation när Milošević utlämnades. Första mötet

med en *consultative task force* mellan EU och Jugoslavien kommer att äga rum om några veckor.

Utvecklingen i Makedonien har de senaste veckorna varit relativt positiv. Man har fått undertecknande av deklarationer om eldupphör. EU:s nye representant Léotard – som vi fattade beslut om på det sista svenska mötet – har tillsammans med USA:s representant gjort ett utkast till någon slags ramdeklaration. Den innehåller garantier när det gäller ny konstitution, ökat lokalt självstyre, bättre användning av albanska språket. Det verkar nu som att det finns en bred uppslutning. Om detta blir allvar kommer vi att med hjälp av Nato kunna sätta i gång avväpningen i Makedonien.

Det som eventuellt kan bli ett viktigt beslut på måndag – där vi inte riktigt vet hur läget är nu – är möjligheten att införa visumrestriktioner mot mer extrema albaner. Det handlar om ett trettio-tal personer inom gerillan som därmed inte skulle få rörelsefrihet. Vi har från svensk sida sagt att vi tycker att detta är positivt. Det gäller att använda detta vid rätt tillfälle i förhandlingarna. De har varit rädda för att om beslut om visumrestriktioner skulle komma vid fel läge skulle de albanska partierna få svårigheter på hemmaplan vad gäller att göra politiska överenskommelser. Mitt förslag är att vi är positiva till visumrestriktioner, men att vi låter dem som förhandlar på plats avgöra när det är dags att sätta in visumrestriktionerna. Här är det viktigt med en samordnad EU-policy. Det kan bli beslut på måndag om läget är det rätta.

Anf. 21 GUSTAF VON ESSEN (m):

Jag har en fråga för framtiden. Det skulle vara intressant att få en redogörelse från EU-perspektiv, eller något slags utvärdering, om situationen i Bosnien. Det har gått fem sex år sedan Daytonavtalet. Mycket tyder på att det inte har blivit några dramatiska förbättringar utan att det bara *drags on*. Någon gång måste man försöka utvärdera och se vad som ska prioriteras och vad som ska göras annorlunda. Det finns vissa positiva tecken, men det är fortfarande mycket stora spänningar. Det är ständiga problem i Migrationsverket och Utlänningsnämnden när det gäller återsändande och avvisningar. Det är betydligt ”lättare” att avvisa till Kosovo än till Bosnien. I Bosnien är läget så oklart. Det som har skett i Bosnien verkar inte ha varit någon pyramidal succé utifrån EU-perspektiv.

Anf. 22 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Jag kan hålla med om att det inte har varit någon pyramidal succé. Det positiva är att Bosnien i våras fick den första icke-nationalistiska regeringen. Samtidigt har vi kunnat se att den nya icke-nationalistiska regeringen har mött mycket starka problem och protester på hemmaplan. Vi har haft ett par incidenter t.ex. i samband med moskébygget och liknande som har varit våldsamma och allvarliga. Den svenska ambassadören spelade för övrigt en viktig roll när det var försök till att hålla gisslan i området.

Vi gjorde ett trojkabesök i Bosnien, Sarajevo, i april-maj – jag minns inte riktigt när vi var där – och tyvärr fick vi en ganska nedslående bild. Då försökte vi stryka under vikten av att de faktiskt måste, trots problemen, ta sig samman och inte bara behålla *status quo* utan också förbättra

läget, öka invandringen av de tidigare flyktingarna, se till att det går att ha multietniska samhällen osv.

Vi räknar med att under hösten få en fortsatt utveckling. Från bosnisk sida vill man ha ett stabiliserings- och associationsavtal. Vi räknar med att det kommer att vara en drivkraft för att vi kanske ska kunna se en lite snabbare utveckling i Bosnien under hösten. Det gäller likaså diskussionen om att utlämna krigsförbrytare. Det har ökat trycket i Bosnien. Det kanske kan bli lite grann av en katalysator att komma till rätta med det förflutna och på allvar försöka få bättre och mer samarbete mellan de olika grupperna för framtiden.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Tack för det. Då är vi mogna att fatta beslut. Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende. Vi går vidare till Mellanöstern.

Anf. 24 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Mellanöstern kommer att vara en lunchpunkt. Jag tror inte att det kommer att vara fråga om några beslut. Nej. Det blir en lunchpunkt om det allmänt oerhört allvarliga läget.

Anf. 25 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Även om det är en lunchpunkt går det kanske att fråga lite grann om detta.

Situationen när det gäller Israel och Palestina är våldsam. 20 palestinier har dött den senaste månaden, och tio israeler har fått sätta livet till. Detta är efter vapenvilan för ungefär en månad sedan. Det är allvarligt.

I mitt parti tycker vi att man bör slå lika hårt mot Israel och fördöma Israels aggressiva politik. Det är ändå i första hand de som bryter avtalet. Bosättningsarna fortsätter, och palestinska hus jämnas med marken. Det är ett allvarligt läge. Israel har mycket starka motiv att försöka följa fredsinitiativen, och man måste fördöma Israel mer än vad som görs. Kommer det att vara den svenska politiken under diskussionerna?

Anf. 26 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Under de senaste månaderna, ungefär sex veckor, efter det att vi drev fram att Mitchellplanen skulle genomföras – även om den israeliska regeringen gick med på att i princip och i teori följa Mitchellplanen ändå gjorde sådana tolkningar av Mitchellplanen att man i praktiken inte följde den – har kritiken både under slutet av det svenska ordförandeskapet och de senaste veckorna varit klart tydligare mot Israel. Det har handlat om att avrättningar av palestinska motståndsmän har fortsatt, vilket inte kan accepteras i någon rättsstat. Det handlar om förstörelsen av palestinska områden. Det handlar om den fortsatta bosättningspolitiken. På alla områden har vi haft en klar EU-linje att kritisera Israel – både under svenskt ordförandeskap och under belgiskt ordförandeskap. Det kommer självklart att fortsätta att vara svensk politik.

Sedan är det självklart att vi dessutom kräver av palestinierna att de ska upphöra med våldet. Huvudansvaret ligger just nu på Israel att visa att man faktiskt avser att följa Mitchellplanen. Då kan det inte vara Israel

2000/01:38

13 juli

ensamt som hela tiden sätter gränserna och säger att det inte är dags att gå vidare med Mitchellplanen därför att man inte anser att det är ett tillräckligt lugnt läge på marken. Situationen i dag är att Israel säger att läget på marken inte är tillräckligt lugnt och alltså går det inte att gå vidare med Mitchellplanen.

Anf. 27 ORDFÖRANDEN:

Då går vi över till ärende 8.

Anf. 28 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Det har blivit en A-punkt. Jag glömde att rapportera att vi hade detta uppe på lunchen på senaste utrikesministermötet, där vi bad Mary Robinson, FN:s kommissarie, att informera. Vi har ju haft en väldigt allvarlig situation med en risk att det kommer att bli lite grann Afrika mot övriga världen vid denna konferens om rasism. Spänningar har byggts upp. Det har funnits allvarliga motsättningar. För att börja få mera politiskt ansvarstagande och undvika en konfrontation tog vi upp denna fråga vid lunchen vid det senaste utrikesministermötet.

Intrycket är att förhandlingarna har tagit bättre fart efter detta. Förhoppningsvis kommer man att kunna komma överens om att det i praktiken handlar om att de gamla kolonialmakterna och västvärlden måste erkänna och ta på sig ett ansvar för kolonialismen och rasismen – särskilt de gamla kolonialländerna. Däremot kan man inte acceptera att betala ut ekonomisk kompensation för detta ett antal decennier i efterhand.

Jag tror att man är på väg att hitta en sådan kompromiss. Det finns stora problem kvar, och det kommer att bli en viktig fråga att reda ut under det belgiska ordförandeskapet för att förhindra ännu en konfrontation mellan Afrika och övriga världen.

Anf. 29 HELENA BARGHOLTZ (fp):

Min fråga gäller just detta. Hur långt är man från EU:s sida beredd att gå när det gäller att fördöma slaveriet, slavhandeln och kolonialismen? Kommer man också att diskutera någon form av ursäkt från framför allt de gamla kolonialländerna gentemot de här afrikanska länderna?

Anf. 30 GÖRAN LENNMARKER (m):

Först har jag en fråga. Vid något tidigare sammanträde togs frågan om sionismen upp. Det var en diskussion om synen på sionism i våras inför den här konferensen. Det var t.o.m. uppe på EU-nämnden. Jag vill bara ställa frågan: Vad har skett på den kanten? Det har nämligen uttryckts oro för detta.

Sedan gäller det detta som tas upp i promemorian. Det är viktigt att det hanteras på rätt sätt. Om vi bara går tillräckligt långt bak i historien bygger nästan allting på oförrätter. Det finns nästan inte en europeisk landgräns som inte bygger på oförrätter. Var ska det sluta om man fokuserar på detta? Vi kan ju bara erinra oss hur det har varit på Balkan. Vi brukar tala om att man inte bara ska stirra på historien, utan att man ska försöka se mer framåt och bygga försoning i stället för att gå igenom alla historiska oförrätter sedan 1300-talet. Någon ordning får det faktiskt vara när det gäller vad man försöker fokusera på.

Jag vill också erinra om att Sverige en gång försökte etablera en slavstation som danskarna tog över. Så vi är inte utan skuld, och det är bara den som är utan skuld som kan kasta första stenen som bekant.

2000/01:38

13 juli

Anf. 31 MAGGI MIKAELSSON (v):

Det är oerhört viktigt att det inte blir resten av världen mot Afrika när det gäller synen på detta. Samtidigt är det oerhört förståeligt att många av de afrikanska länder som har varit utsatta för det här förtrycket och de här övergreppen under många år vill ha något slags upprättelse. Det är viktigt att man, utan att drunkna eller fastna i vem som gjorde rätt och vem som gjorde mest fel, har något slags gemensam historiesyn på vad som har hänt. Jag tyckte att det lät på föredragningen som om man kanske är på väg hitta detta. Om olika afrikanska länder också ställer upp på den synen kan man lägga det bakom sig. Det är viktigt att man får en sådan beskrivning.

Det som kan vara lite intressant att veta är om det inom EU-kretsen finns olika förhållningssätt och vilka det är som bromsar eller för fram andra positioner.

Anf. 32 GUSTAF VON ESSEN (m):

Det är förståeligt att man vill försöka försona sig med historien. Det är ingen tvekan om det, men det får inte gå något slags inflation i att man lägger sig på marken och ber om förlåtelse i tid och otid och i alla möjliga sammanhang. Det finns ju sådana tendenser. När det gäller kolonialism och slavhandel är jag säker på att det har funnits förtryck också inom Afrika mellan afrikanska etniska grupper. Det har också funnits slavhandlare som har haft arabiskt ursprung. Ska de också vara med? Ska vi börja be om förlåtelse till gamla kolonier i Asien som Burma eller Irak? Var går gränsen? Är det bara just Afrika det handlar om hela tiden? Vi kan hålla på i två tre dagar och be varandra om förlåtelse om man ska ta upp precis allting som man borde försona sig med. Något slags modulation borde väl inte minst Sverige kunna utverka. Vi har ju en någorlunda hygglig *record* bakåt i tiden om vi inte går tillbaka till Karl X Gustav.

Anf. 33 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Det som var vår utgångspunkt när vi hade den senaste lunchen var just att man måste kunna fokusera framåt. Men för att kunna fokusera framåt måste man också förstå den politiska realiteten. Då måste vi vara beredda att uttrycka en ånger över vad som har skett och erkänna problemen i vad som har skett. Det ligger ju trots allt inte så långt tillbaka i historien. De här brotten har skett några generationer tillbaka i historien. Då är det också rimligt, precis som flera har varit inne på, att man erkänner det för att kunna gå vidare.

Låt mig ta de engelska uttrycken. Det som EU nu är beredd att göra är att vi erkänner – *acknowledge* – att vi fördömer – *condemn* – och att vi uttrycker ånger – *regret* – det som har skett, dvs. slaveri, slavhandel och kolonialism. Däremot har EU inte varit beredd att *apologize*, och det helt enkelt därför att *apologize* anses koppla till att man också betalar ekonomisk kompensation. Man *regret*, men man betalar inte ekonomisk kompensation.

Jag tror att det är en rimlig väg, och det är längre än vad EU tidigare har varit beredd att gå då man egentligen inte ville göra något av detta utan bara passera historien för att gå vidare med framtiden. Jag hoppas att man kommer att hitta en lösning den här vägen.

När det sedan gäller sionismen har det funnits förslag att framställa t.ex. *Holocaust* som ett *holocaust* bland andra *holocaust* och jämställa det med andra folkmord. Det har funnits ganska förfärliga skrivningar om sionismen. Allt detta är förslag som EU självfallet inte har stött, och vi räknar med att de absolut inte kommer att gå igenom.

Jag hoppas att vi kan hitta en lösning på de här frågorna för att komma vidare.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Vi har hört regeringens ståndpunkt i detta ärende. Jag konstaterar att det finns en majoritet för den.

Vi går vidare till punkt 9, Den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken. Jag ser att det är en informationspunkt.

Anf. 35 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Jag ska tillägga en sak till den förra punkten. Jag fick också frågan om vilka länder det är som har haft en annan uppfattning. Det är framför allt de länder som själva har haft kolonier.

När det gäller ESDP kommer de att presentera sin arbetsplan. Det kommer väl att vara en allmän genomgång av vad man vill göra under hösten. Eventuellt blir det också fråga om att fatta beslut om satellitcentrumet och det säkerhetspolitiska institutet och att flytta det till EU. Där finns det några reservationer kvar från ett par länder, men det kan vara aktuellt med ett beslut på måndag.

Anf. 36 LARS TOBISSON (m):

Herr ordförande! Jag har tidigare när vi har diskuterat det här ämnet uttryckt bedömningen att själva förberedelsearbetet och uppbyggnadsarbetet har kommit ganska långt under det svenska ordförandeskapet, men det finns två avgörande svårigheter som vi inte har tagit oss förbi. Den ena är relationerna till Nato. Det handlar om frågan om Turkiet. Den andra är frågan om de resurser som avsätts för uppgiften.

I den här korta presentationen som finns i föredragningspromemorian sågs det att det belgiska ordförandeskapet ska presentera sin arbetsplan och att fokus ska vara på höstens militära kapacitetskonferens och utvecklingen av relationerna med Nato. Det är just de här två frågorna som jag har bedömt som kritiska.

Det är väl bra att man koncentrerar sig på detta. Jag skulle särskilt vilja understryka betydelsen av att man ser till att man får fram de personella och materiella resurser som finns för den militära kapaciteten. Om man skulle misslyckas med detta – och det är inte bara i Sverige som nedrustning pågår, utan det sker ju även i andra västeuropeiska länder – kommer detta att bli pannkaka direkt. Det blir bara ett skämt av det. Man har gjort stora åthävor med svenskt och annat bistånd och byggt upp en papperstiger som inte kommer att kunna användas och som i realiteten kommer att underkännas och få stå tillbaka för den typ av Natooperationer som sattes in en gång när EU inte kunde svara upp på Balkan. Jag vill

bara understryka vikten av att man tar itu med de här frågorna och att Sverige, som avgående ordförande och med ett slags ansvar för vad som har varit hittills, hjälper till att sätta fokus på de här frågorna.

2000/01:38

13 juli

Anf. 37 HELENA BARGHOLTZ (fp):

Jag tycker att det närmare samarbetet med Nato är mycket välkommet. Det är också glädjande att Sverige har skött det här arbetet så väl. Jag vill höra hur utrikesministern ser på möjligheterna att nå ytterligare resultat när det gäller samarbetet med Nato den närmaste tiden framöver.

Anf. 38 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Låt mig börja med den sista frågan. Skälet till att det inte går att komma överens med Nato om ett teoretiskt avtal – vi kan ju samarbeta väl på plats i t.ex. Makedonien – är att Turkiet blockerar ett avtal. Det fanns ett förslag till avtal framme. >>> **Hemlig enligt 2 kap 1 § sekretesslagen** <<< Vi får se vad det finns för möjligheter att komma vidare.

Sedan gällde det kapaciteten. Detta är ett jobb som fortsätter. Jag tror att problemen i många länder är att det är en omställning från territorialförsvar till krishantering på många håll. Vissa länder, som Sverige, ligger långt framme och andra länder har inte kommit lika långt i det här arbetet. Det tror jag också är ett skäl till att det har varit svårt att komma vidare. Här är höstens konferens viktig, och vi kommer att fortsätta att vara konstruktiva där.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Tack för det. I dagsläget är detta en informationspunkt. Vi går vidare till nästa punkt.

Anf. 40 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Sedan har vi konfliktförebyggande på dagordningen, och tanken är att man ska gå igenom riskområden och konflikter. Här har vi tyvärr inte fått något underlag ännu, så vi vet inte riktigt om det blir en muntlig rapport eller om vi får en skriftlig rapport på bordet på måndag. Även om den nya ordföranden inte har hunnit ta fram ett underlag på den här korta tiden, är det ändå viktigt att man försöker visa att man fäster vikt vid frågan och vid konfliktförebyggande genom att ta upp det på dagordningen.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Är det detta som handlar om att man ska försöka peka ut eventuella krishärdar?

Anf. 42 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Ja, just det.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Jag lämnar ordet fritt med anledning av detta. Det här ska ju bli ett beslutsärende och man ska anta slutsatser. Som utrikesministern sade har det inte kommit några ännu. Men vi läser ju den allmänna svenska ståndpunkten, och den kan man väl instämma i.

Anf. 44 GÖRAN LENNMARKER (m):

Ja, det kan man göra, och det här är ju bra. Men samtidigt ska vi erinra oss problemet. Nästa steg är att också förmå att fatta beslut och ha resurser för detta. Det är bra som det står.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens preliminära ståndpunkt här.

Vi går vidare.

Anf. 46 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

EU och USA är en A-punkt.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Just det, men det innebär att det är en beslutspunkt.

Anf. 48 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Vi står fast vid vår tidigare hållning.

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar då att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Anf. 50 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Ärende 12 handlar om en målsättning att man på utrikesministermöten ska informera om vad som behandlas på andra ministerrådsmöten.

Anf. 51 ORDFÖRANDEN:

Det är mer en informations- och lägesrapport.

Anf. 52 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

(Mikrofonen var avstängd under hela detta anförande. Utrikesministern redovisade i anförandet vilka frågor som väntades bli behandlade under punkt 13, "Uppföljning av Europeiska rådet i Göteborg", på den preliminära dagordningen för det förestående rådsmötet.)

Anf. 53 MAGGI MIKAELSSON (v):

Jag vill fortsätta diskussionen om det som hände i Göteborg. Den sneda och ofullständiga mediebevakningen av vad som hände där har med rätta varit kritiserad. Frågan är hur mycket EU:s utrikesministrar känner till om de fredliga demonstrationerna och de stora manifestationerna. Det är ju viktigt att vi ger en motvikt så att åtminstone de har en bild av vad som hände. Det gäller de olika seminarierna och allt det positiva som hände och som jag tycker tyvärr inte alls har speglats på ett rättvisande sätt i medierna.

När det gäller Kyoto tycker jag att det är ganska intressant att också notera vilken betydelse det uttalande som Bush gjorde har fått. Det ger så många länder något slags mandat att slippa ta ansvar. Grunden till Kyotoprotokollet är ju de miljöproblem som finns. Men i och med att man har fått det här lilla lillfingret från Bush så övertolkar man det för att

själva slippa ta ansvar. Jag tycker att det är viktigt att man åtminstone inom EU-kretsen fortsätter att diskutera grundorsaken, nämligen miljöproblemen.

2000/01:38
13 juli

Anf. 54 GÖRAN LENNMARKER (m):

Jag ska inte överraskande bara erinra om det jag alltid brukar säga här, nämligen att det är viktigt att man själv lever upp till de åtagande man vill att andra ska skriva under. Jag vill erinra om att kommissionen hade en förfärlig rapport som visade att EU kraftfullt skulle överskrida Kyotogränserna till 2010. Det inkluderade för övrigt även Sverige. Man får nog se till att man lever som man lär om man ska undervisa andra om vad de ska göra. Det får inte bli ett fiasko, och det får inte bli så att EU har ägnat stor kraft åt att få andra att underteckna Kyotoprotokollet och själv överskrider det så att det stänker om det. Sveriges riksdag har ju för övrigt också ett stort ansvar i denna fråga när man ska besluta om kärnkraftsavveckling och annat.

Anf. 55 GUSTAF VON ESSEN (m):

Om jag minns rätt var det en överenskommelse i Nicefördraget om att man skulle förlägga åtminstone ett av toppmötena varje gång till Bryssel. Det handlade om någon nattlig *trading* med Belgien, röstviktning och sådant. Hur är det i den frågan nu rent praktiskt? Kommer det att finnas med när vi så småningom ska ratificera Nicefördraget? Jag har uppmärksammat att Göran Persson har låtit meddela att han inte tycker att just den punkten var så bra utan att man skulle försöka ha dessa möten utplacerade i olika huvudstäder även fortsättningsvis. Hur är läget i denna fråga just nu? Vilka ståndpunkter kommer den svenska regeringen att inta?

Anf. 56 ORDFÖRANDEN:

Utrikesministern nämnde att vi har haft information. Vi hade även ett samråd med justitieministern inför det extra RIF-råd som är i dag. Vi har också fått en promemoria. När vi hade samrådet fanns det inte så många papper på bordet, men vi har fått dem i dag.

Anf. 57 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Som svar på Gustaf von Essens fråga kan jag säga att det inte ingår formellt i Nicetraktaten, utan det är en deklaration som ligger vid sidan av och är avsedd att träda i kraft när man är minst 18 medlemmar. Det innebär också att i realiteten kommer detta att kunna bli en fråga som diskuteras igen om det kommer fram nya uppfattningar i olika länder. Men det är alltså det som vi har beslutat om och det vi har sagt hittills. Det innebär också att det blir ett möte i Bryssel, men det blir också ett möte som blir kvar i respektive land.

När det gäller demonstrationerna vill jag säga till Maggi Mikaelsson att jag tror att de flesta av mina kolleger – det hörde jag också på det senaste mötet som vi hade – har faktiskt en ganska bra bild av att det hade varit många stora viktiga fredliga demonstrationer och seminarier. Vi kommer också att stryka under det i den återkoppling som vi gör på måndag. Den bilden hade faktiskt trängt igenom till de flesta.

Kärnkraften tänker jag inte kommentera.

Anf. 58 ORDFÖRANDEN:

Den brukar komma upp här emellanåt. Vi går vidare till utvidgningen som också är en informationspunkt. Där vill jag upplysa om att vårt kansli har försökt sig på att göra en inofficiell översättning av det belgiska arbetsprogrammet rörande utvidgningen som nu ligger på bordet.

Anf. 59 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Vi tycker att det belgiska arbetsprogrammet är mycket bra. Det följer helt Göteborgsslutsatserna. Det bygger på att Belgien ska ta vid där Sverige slutade. Alla kandidatländer har med sitt beröm till de svenska förhandlarna också satt, om man ska vara krass, ganska mycket press på den belgiska förvaltningen att försöka att hålla ett högt tempo i utvidgningsförhandlingarna. Programmet ser bra ut. Vi hoppas att man också kommer att kunna upprätthålla den takten.

Anf. 60 LARS TOBISSON (m):

Herr ordförande! Det belgiska ordförandeskapets program ger en prioritering åt utvidgningen. Den är kanske inte lika starkt framhåvd som i det svenska ordförandeprogrammet, men jag noterar ändå att den ligger bland de prioriterade frågorna. Det får man vara tacksam för.

Jag har tidigare sagt, och jag vill upprepa det här igen, att jag tror att kruxet framför allt kommer att bli att få fram samlade EU-positioner i tid. Jag tycker att vi lärde oss det under det svenska ordförandeskapet. Det var nätt och jämnt att vi hann få fram positioner när det gällde t.ex. personers rörlighet och sådant så att det gick att stänga de kapitlen i några fall i alla fall. Om man ska hålla tidtabellen måste EU mycket tidigare gripa sig an de verkligt kontroversiella frågorna som står framför oss, t.ex. jordbruket, strukturfonderna och allt det som har med ekonomin i utvidgningen att göra. Jag tror att det är bra om Sverige framhåller det när man diskuterar det fortsatta arbetsprogrammet.

Sedan kommer man oundvikligen in på en annan förutsättning som det åligger de nuvarande medlemsländerna att ställa i ordning, nämligen att ratificera Nicefördraget. Det räcker inte med att vi har förhandlat fram ett Nicefördrag. Det som hände i Irland visar att det också ska ratificeras för att förutsättningen ska vara uppfylld för att utvidgningen ska kunna äga rum i den storlek och omfattning som vi nu kan se framför oss.

Här är jag lite orolig för att resultatet av folkomröstningen i Irland kommer att göra att man börjar diskutera i termer av att det kanske inte är nödvändigt att ratificera Nicefördraget och att man kanske kan leva med Amsterdamfördraget. Det går kanske att komplettera det på något sätt. Dessutom hade det ju föreskrifter som medgav en utvidgning till 20 länder. Nu är det väl så att man får räkna med att det blir fler än fem ytterligare medlemsländer som kommer in i en första omgång. Då är ju detta alternativ förbisprunget.

Det finns andra som resonerar om att man i stället för att ratificera Nicefördraget skulle påskynda och kraftigt tidigarelägga det som nu är sagt ska vara en IGC 2004. Jag tror att det också är oframkomligt. Vi behöver den tid som ligger i planeringen fram till 2004 på oss för att få en bred debatt. Därför måste vi hålla fast vid att även om Nicefördraget

är behäftat med svagheter, och därför kanske inte kan ses som annat än en övergångslösning, ska det ratificeras. Jag tror att det är viktigt att man från EU:s sida klarar ut att de 14 medlemsländer som inte har Irlands problem ska gå vidare med sitt ratificeringsförfarande så som planerat. Det gäller för övrigt också Sverige. Vi kommer ju att få en proposition från regeringen i september om jag har förstått det rätt. Jag hoppas att det inte är någon ändring på den punkten. Som jag ser det måste vi genomföra Nicefördragets ratificering. Sedan får vi överlåta åt irländarna att finna en utväg ur sina problem. Vi ska inte föreskriva för dem hur det ska gå till. Men om de vill ha hjälp, råd och anvisningar ska vi naturligtvis ställa upp och se till att även de kan komma fram till ett läge där de ratificerar.

Anf. 61 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Jag kan bara hålla med om hur viktigt det är man ser till att alla ratificerar. För svensk del ser vi inga förändringar i tidsplanen. Departementspromemorian är ute på remiss. Vi räknar med att propositionen ska komma i september. Jag kan instämma i vikten av att det inte råder någon oklarhet på den här punkten. Det skulle innebära risker för utvidgningsprocessen och takten för utvidgningen.

Anf. 62 ORDFÖRANDEN:

Då kan vi lämna punkt 14. Då kommer vi in på det som är betecknat som troliga A-punkter. De är rätt så många. Jag vet inte om det finns någon som du särskilt vill föredra.

Anf. 63 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Flera av A-punkterna bygger på det som vi tidigare har arbetat med, dvs. förbindelserna med Ryssland och Ukraina och Medelhavsregionen. Det är ungefär samma inriktningar och prioriteringar som vi har haft under den svenska ordförandeperioden. Prioriteringarna i FN är också till stor del hanterade under den svenska ordförandeperioden, och de kommer på den andra A-punktslistan. Jag har inga särskilda kommentarer när det gäller A-punkterna.

Anf. 64 ORDFÖRANDEN:

Jag lämnar ordet fritt med anledning av samtliga de här A-punkterna så att vi kan ta dem i ett sammanhang sedan.

Anf. 65 GÖRAN LENNMARKER (m):

Det gäller ett påpekande av sådant som vi har sagt förut, nämligen vikten av att EU i sina relationer med Ryssland står på samma linje som OSSE och Europarådet. Ni har ju noterat att Europarådet kraftigt har höjt rösten nu när det gäller Tjetjenien, och det har tydligen skett på goda grunder. Då är det viktigt att EU understöder detta.

Anf. 66 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Det här är också ett påpekande, och det gäller punkten Medelhavsregionen. Där är det verkligen viktigt att peka på situationen i Västsahara.

Jag undrar om ni kommer att ta upp den i diskussionerna under den här punkten.

Anf. 67 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Diskussionen om Tjetjenien fortsätter. Vi har hela tiden försökt att ha ett nära samarbete med och hänvisa till både OSSE och Europarådet. Det blir ingen diskussion när det gäller punkten om Medelhavssamarbetet eftersom det är en A-punkt. När det gäller Västsahara har vi hela tiden sagt att vi stöder FN-linjen. EU vill också att man uttalar allt stöd för FN och inte agerar självständigt eller på egen hand i de frågorna.

Anf. 68 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkter när det gäller de här redovisade A-punkterna.

Därmed är vi färdiga. Jag vill bara informera om att vi har beslutat att vi ska ha ett sammanträde den 7 september. Eftersom det här Gymnichmötet är så pass strategiskt viktigt tycker vi att det kan vara lämpligt att ha information och samråd inför det. Den 7 september vill vi gärna se utrikesministern med medarbetare här i denna sal igen.

Med det ber jag att få tacka för i dag. Jag hoppas att det snart är dags för välbehövliga semestrar. Vi ser fram emot samrådet och informationen under hösten.

Anf. 69 Utrikesminister ANNA LINDH (s):

Tack så mycket! Låt mig passa på att önska nämnden en trevlig sommar. Jag ska erkänna att jag ska utnyttja ordförandeskapet till att inte sitta kvar på alla samarbetsråd den 17 juli utan i stället åka på semester.

Trevlig sommar! Tack så mycket!

2 § Budget

Statssekreterare Curt Malmborg

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 20 juli 2001

Anf. 70 ORDFÖRANDEN:

Vi återupptar våra överläggningar. Jag hälsar statssekreterare Curt Malmborg med medarbetare välkomna hit för information och samråd inför det s.k. budgetministerrådsmötet, som ska äga rum den 20 juli. Vi brukar också ha en slags återrapport från tidigare möten. Det var ju ett sådant i november månad förra året. Vi har fått skriftlig information om det, så vi tar inte upp det nu. Vi går rakt på det som ska behandlas den 20 juli. Jag lämnar över ordet till dig med en gång.

Anf. 71 Statssekreterare CURT MALMBORG:

Tack för det. Det gäller alltså budgetministerrådet nästa fredag. Ni har ju fått över material, och jag hoppas också att ni har fått över några bilder. Det ser jag att ni har framför er på bordet. I det material som ni har fått tidigare finns en preliminär dagordning, och den har ju som huvudnummer budgeten för 2002. Där finns också upptaget, eventuellt, tilläggs- och ändringsbudget för 2001, men det kommer inte att komma upp på det här budgetministerrådet. Det kommer uteslutande att ägnas åt budgeten för 2002.

Jag ska säga något kort om processen. Det här gäller budgetrådets första läsning. Därefter kommer det att behandlas av Europaparlamentet. Det kommer sedan tillbaka till budgetrådet i november. Sedan ska parlamentet om allt går väl fatta beslut i december.

Man kan säga att de senaste åren har innehållit en viss dramatik när det gäller budgetarbetet. Det har inte varit alldeles lätt att få ihop den här budgeten. Framför allt har övningarna i november och december varit ganska komplexa.

Förra året var det framför allt två frågor som var besvärliga. Det var frågan om omfattningen av insatser för västra Balkan och, kopplat till det, frågan om det skulle bli en revidering av det finansiella perspektivet och att man i så fall skulle bryta upp Berlinöverenskommelsen från 1999. Det gjorde att det möte som var i november, som ni har fått beskrivningar av, inte var så där helt lätt att få i hamn. Men det lyckades ju så småningom.

I årets arbete ser det, så här långt i alla fall, ut att vara en mer harmonisk process. Det finns inga stora kontroversiella frågor, vill jag påstå, om man jämför med förra året. Det är inget omedelbart hot mot budgettaket. Det finns inga stora misshälligheter i synen på insatser för västra Balkan eller något liknande – så här långt ska jag väl säga. Det är kanske sommarstiltjen som har gjort att det är så här, men hittills kan vi inte se något som motsvarar det vi har haft under tidigare år.

Jag tänkte utgå från de bilder som ni har fått på bordet. Det är för det första kommissionens budgetförslag som ni har på den första sidan. Det är utgångspunkten för diskussionen. Det här var någonting som kom-

missionen presenterade i maj, och som ni ser om ni tittar längst ned innebär det en ökning av betalningar, vilket är intressant eftersom det är det som styr avgiften, på 4,8 %. Man hamnar då på åtaganden för närmare 100 miljarder euro, vilket är en anseelig summa.

Jag ska kort kommentera några av delarna i kommissionens förslag. Först är det kategori 1, jordbruksutgifterna, som tar en väldigt stor del av budgeten som ni vet. Den ökning som finns där på 5 % beror i stor utsträckning på att det här är tredje året av implementeringen av Agenda 2000. Dessutom har vi ju problemen som har funnits och fortfarande finns på nötköttsmarknaden; BSE och mul- och klövsjukan.

Värt att notera är också att kommissionen har lagt in en reserv på 1 miljard euro. Den reserven är till för att täcka tillkommande kostnader för BSE och mul- och klövsjukan. Det är inte särskilt specificerat, men det är en del av det hela.

I övrigt kan jag kommentera punkt 4, externa åtgärder, som ju var den stora stötestenen förra året. Där kan ni se att det finns en minussiffra på åtaganden, minus 2,4 %. Det beror inte på minskade ambitioner, som man skulle kunna tro, utan det beror på att man använder det s.k. flexibilitetsinstrumentet, som ligger vid sidan av budgeten. Det är en märklig ordning, men så är det i alla fall. Den användes tidigare, och därmed finns det inte samma behov.

Att betalningarna ökar tämligen kraftigt i kommissionens budgetförslag beror på att man räknar med att få en bättre effektivitet. På det här området har man fattat massor av långsiktiga beslut men inte varit effektiva nog att kunna effektuera dem.

I kategori 7, förmedlemskapsstöd, alltså stöd till kandidatländerna, är det som ni kan se en väldigt kraftig ökning av betalningarna, 39 %. Det beror på något liknande det som jag nämnde tidigare, att man först nu får ut pengarna och får en effektivitet i detta.

Det är kommissionens budgetförslag, som alltså innebär en total ökning på 4,8 %. Detta har behandlats av den s.k. budgetkommittén, som förbereder budgetrådets förslag. Det finns på s. 2 och 3, som ni har. På s. 2 jämförs rådets förslag med kommissionens förslag och på s. 3 med fastställd budget.

Anf. 72 ORDFÖRANDEN:

Får vi bryta in med en teknisk fråga? Göran Lennmarker har en sådan fråga.

Anf. 73 GÖRAN LENNMARKER (m):

Det vore intressant att höra vad man räknar med att inflationen i genomsnitt kommer att innebära. Hur mycket, om man ska beräkna dessa 4,8 %, är inflationskompensation och hur mycket är en reell utgiftsökning?

Anf. 74 Statssekreterare CURT MALMBORG:

Det finns inga sådana specificeringar i det här budgetförslaget. Det brukar det heller inte finnas. Men man kan räkna med 2 % eller 2,5 % skulle jag tro – någonstans i den storleksordningen. Men det har man alltså inte använt som någon bas. Det är inte så man arbetar i det här budgetförslaget.

Men i vår egen analys, alltså Sveriges analys, bör man ju ändå rimligtvis göra en sådan bedömning. När man ska ta hänsyn till siffrorna i en budget är det ändå normalt att på något sätt försöka se vad som är reella förändringar och vad som är förändringar till följd av inflationen.

Anf. 76 ORDFÖRANDEN:

Vi har inte kommit dit än. Vi har en genomgång av tabellerna. Sedan får vi höra vad regeringens bedömningar är.

Anf. 77 Statssekreterare CURT MALMBORG:

Ja, vi får återkomma till den frågan. Det är naturligtvis en högst relevant fråga. Men om jag då går in på rådets förslag, som har arbetats fram i budgetkommittén, så har ju det här skett under svenskt ordförandeskap. Det tas nu över av belgarna, men förslaget var faktiskt färdigt före den 1 juli, så det är i stor utsträckning en svensk produkt – fast vi har naturligtvis arbetat tillsammans med de andra länderna.

Om vi tittar på en jämförelse med kommissionens förslag, som var på s. 2, så ser ni i totalen längst ned att budgetkommittén och rådet gör en neddragning i förhållande till kommissionens förslag. De drar ned med 2,3 %. Totalt handlar det om en ökning på 3,5 % på betalningarna. Det är en viktig siffra.

Hur har då budgetkommittén kommit fram till den siffran? Ja, genom diverse åtgärder. Om vi tar kategori 1, jordbruk, så avvisar budgetkommittén den här reserven på 1 miljard euro som jag nämnde. Vi tycker inte att det är rimligt att lägga ut en siffra helt ospecificerat. Det är möjligt att det kan uppstå behov, men då får man ta ställning till det senare. Det är en tung del i den neddragning som görs. Det föreslås också en övergripande besparing, en osthavelsbesparing kan man säga, på jordbrukssidan med 200 miljoner euro.

Som ni ser finns det neddragningar på i stort sett samtliga poster här. Jag kan nämna externa åtgärder, punkt 4. Där innebär budgetkommitténs förslag en minskning av åtaganden med 53 miljoner euro och av betalningar med 129 miljoner euro. Besparingen görs främst på geografiska program; Latinamerika, Medelhavsområdet m.m.

Något som är värt att nämna, vilket jag inte gjorde i fråga om kommissionens förslag, är också de administrativa utgifterna. Där fanns det ett förslag om ökning. Kommissionen vill bl.a. inrätta 317 nya tjänster om jag kommer ihåg rätt. Det tycker inte budgetkommittén är rimligt, utan den vill skära ned och har i sitt förslag 78 nya tjänster i stället för 317.

När det gäller förmedlemskapsstöd, som alltså går till kandidatländerna, är det också en mindre ökning än vad kommissionen vill ha. Ändå är det en väldigt kraftig ökning sett till budgeten 2001. Budgetkommittén räknar inte med samma höga implementeringstakt som kommissionen har gjort.

Sammantaget innebär det här alltså att det inte är några stora skillnader i prioriteringar. Det är samma typ av prioriteringar, men vad som kommer att ligga i budgetrådets förslag är att minska omfattningen. Det gör man genom att dra ned på i stort sett alla poster, där jordbruket är en tung del. Ökningstakten är alltså 3,5 %.

Det är klart att man kan fråga sig om det är en rimlig takt med hänsyn tagen till inflation osv. Vi tycker inte att det är orimligt. I och för sig är vi inte anhängare av den ökade omfattningen av EU-budgeten, men här gäller det att få fram ett förslag som så många länder som möjligt står bakom.

Om man jämför ökningstakten 3 ½ % med den ökningstakt vi själva har i vår nationella budget ser vi att ökningstakten på takbegränsade utgifter ligger på 3,3–3,4 %, så det är väl inte en helt orimlig siffra sett ur vårt perspektiv.

Låt mig avslutningsvis i denna inledning säga någonting om det svenska ordförandeskapet på det här området. Det är tre saker som vi gärna vill lyfta fram, som vi tycker har varit framgångsrika.

Det första är att vi i Ekofin har haft en bred orienteringsdebatt om vad man ska satsa på i budgeten. Det har man aldrig haft tidigare. Det införde vi och hade den debatten vid marsmötet. Där slogs mycket klart fast av finansministrarna att vi måste respektera det finansiella perspektivet.

Det andra jag vill nämna är ett jobb med budgetförordningen som kan låta lite trivialt och byråkratiskt, men som är oerhört viktigt. Det handlar om ett nytt synsätt på hur man jobbar med budget, hur man inför mer av mål och resultatstyrning, bygger upp en internrevision, har en mer decentraliserad hantering, m.m. Där har vi också kommit en bra bit på väg.

Det tredje jag skulle vilja säga gäller just det budgetförslag som ligger på bordet och som det finns en majoritet kring. Det är, till synes i alla fall, inte alls lika kontroversiellt som det var förra året.

Anf. 78 LARS TOBISSON (m):

Herr ordförande! Först vill jag påminna om det jag brukar säga när vi hanterar budgetfrågor, att budgetprocessen inom EU är alldeles sällsynt svårgenomskådlig. Det är angeläget att man ser över det förfarandet i samband med att man nu också ska ta sig an många andra frågor, som möjligen mynnar ut i en konstitution. Om statssekreteraren är den som ska vara budgetminister vill jag bara framföra att det är ett önskemål från vårt håll, som jag har framfört i många sammanhang, att det här får vara en viktig fråga i det kommande översynsarbetet, så att man bl.a. övervin- ner de svårigheter vi har där man har ett mycket delat ansvar.

I anslutning till detta kommer man in på den aktuella frågan om EU-skatt. Jag har där uppmanat finansminister Ringholm att klargöra att talet från det belgiska ordförandeskapet, från Prodi och andra om att man ska införa en EU-skatt direkt kan avvisas. Jag har till min glädje sett att han har gjort så vid ett par tillfällen. Det kanske inte bara är jag som är inspi- ratör, utan vi är ganska eniga om detta.

Då förvånar det mig att flertalet av de svenska socialdemokratiska le- damöterna röstar för att man ska införa en EU-skatt när detta behandlas i Europaparlamentet. Jag vet inte om statssekreteraren har makt över detta, men jag tycker att det är angeläget att man uppträder på ett någorlunda likartat sätt. Annars tror man att Bosse Ringholm är en ensam ropande röst och att han inte har stöd i sitt parti i Sverige.

När jag först tog del av det här materialet på sommarstället tyckte jag nog att det var lite bristfälligt. Det var inte mycket till underlag man hade när det i alla fall handlar om så mycket som 100 miljarder euro, 1 000 miljarder kronor. Nu har vi fått en uppställning med siffror också. Det

gör det lite mer begripligt. Det hade nog varit nyttigt om det hade gått att skicka ut den i förväg, om det inte är alltför sekreta handlingar. Då kan man lättare sätta sig in i materialet.

En jämförelse som jag saknar är vad detta betyder i förhållande till det finansiella perspektivet. Jag har en känsla av att det ryms inom det finansiella perspektivet. Ja, totaliteten gör det. Men jag vill gärna höra om det finns några avvikelser i de enskilda delposterna i dessa avseenden.

Om man ser på den uppställning som visar förändringar i förhållande till budgeten i år kan man ana något av en prioritering som jag tycker är riktig. Om statssekreteraren anser att inflationen ska bli 2 ½ % ligger ökningen på kategori 1 och 2 något under detta, medan det framför allt på externa åtgärder och administrativa utgifter ligger något högre.

Det kan man kanske tycka är äventyrligt och att det är EU-byråkratin som ska förstärkas. Där har jag den uppfattningen att mycket av det som framstår som problem i EU:s verksamhet, inte minst när det gäller de externa åtgärderna, biståndsverksamhet t.ex., beror inte på att byråkratin är för stor utan på att den tjänstemannastab man har till förfogande är för liten för att kunna leva upp till och kunna utföra alla de program som man fattar beslut om, t.ex. på biståndsområdet. Jag kan inte invända mot att man finner att det är nödvändigt med mer personella resurser, om man nu har ambitionen att utvidga EU:s verksamhet till nya områden.

När vi kommer fram till de avvägningar som här har gjorts konstaterar jag att man har hållit totalsiffran rimligt nere, och fördelningen tycks det inte heller finnas någon anledning att direkt anmärka på. Även om jag som sagt reagerade mot det något tunna underlaget i början, finner jag att det med den kompletterande information vi har fått här inte finns någon anledning att kritisera det svenska ordförandeskapet. Det är bara förargligt när det har gjorts ett gott arbete att det är belgarna som får dra nytta av det i fortsättningen.

Anf. 79 AGNE HANSSON (c):

Herr ordförande! Riksdagen har antagit mål för budgetarbetet som går ut på att verka för en effektiv och återhållsam budgetpolitik, att närhetsprincipen tillämpas på budgetområdet och att man ger prioritet åt uppföljning och kontroll. Det är mål som vi ser som väldigt väsentliga.

Jag tycker att man borde ha kunnat klara av ett mer återhållsamt resultat än vad som nu är fallet. Jag förstår att det är nödvändigt med ökningar på vissa områden, men för administrativa utgifter, externa åtgärder och inre politik tycker jag att det skulle finnas utrymme för ytterligare restriktivitet.

Min fråga är närmast om regeringen anser att det här ändå är en budget i linje med riksdagens målsättning, vilket jag är något tveksam till.

Anf. 80 MAGGI MIKAELSSON (v):

Jag har en fråga och en kommentar. Frågan är: Finns det uppgifter på hur jordbruksbudgeten är fördelad när det gäller medfinansierade stöd kontra direkt från EU-budgeten finansierade stöd? Om jag har förstått det rätt kom ju den besparing som man gjorde förra året främst från strukturfonderna och de är medfinansierade.

2000/01:38

13 juli

Det tyder på att medlemsländerna är mer restriktiva själva när man är med och betalar olika åtgärder. Därför skulle det vara intressant att veta hur den fördelningen ser ut när det gäller jordbrukssidan. Jag vet inte om de uppgifterna finns ännu.

Mer som en kommentar skulle jag vilja uppmana – jag tror att det är regeringens ståndpunkt också – till att motarbeta alla försök till medbeslutande från Europaparlamentets sida när det gäller jordbruksbudgeten. Det finns en stark ambition i parlamentet att man ska vara med och besluta om det. Men de erfarenheter jag har av företrädare för jordbruksutskottet i EU-parlamentet är att det skulle ta en ände med förskräckelse när det gäller ambitionen att minska utgifterna.

Anf. 81 GÖRAN LENNMARKER (m):

Herr ordförande! Det är bara en sak som jag tycker att det finns anledning att understryka. Det är just att det finansiella perspektivet ska hållas. Styrkan i EU:s budgetprocess får man ändå säga är dessa sjuårsbudgetar, att man faktiskt förmår att ha ett perspektiv över en längre period.

Vi kan minnas att vi för två år sedan, vårterminen 1999 var det väl som det här antogs i Berlin, ställde oss bakom detta finansiella perspektiv sist och slutligen, även om vi hade en och annan synpunkt på vägen. När man väl har gjort en överenskommelse är det viktigt att man håller den. Det är därför bra att den svenska regeringen ser det som en central del att under perioden hålla det här.

Anf. 82 ORDFÖRANDEN:

Jag skulle också vilja fråga en sak. Det förekommer en del kritik, och det har väl också förekommit från svensk sida, när det gäller skillnaden mellan åtagande och betalningar. Jag ser att några EU-parlamentariker gör en stor affär av det de kallar *backlog*. Man är välvillig när det gäller att göra utfästelser, men när man ska betala vill man skjuta på det för att så att säga få pengar över. Jag vill höra en allmän kommentar från din sida om detta fenomen.

Anf. 83 Statssekreterare CURT MALMBORG:

Det är lätt att hålla med Lars Tobisson om att det här är en svår och komplex budgetprocess. Det finns alla skäl att försöka göra den mer öppen och mer effektiv. Ett bidrag som vi ville ge under vårt ordförandeskap var att ha en tidig orienteringsdebatt för att få ut Ekofin på plan, så att säga. Men det finns all anledning att gå vidare. Jag tror också att det arbete med budgetförordningen som jag nämnde är oerhört väsentligt i det sammanhanget.

Jag har ingen kommentar till frågan om EU-skatt. Finansministern har ju varit mycket tydlig om sin synpunkt på detta.

Jag kanske inte var riktigt tydlig, men det finansiella perspektivet respekteras i det här förslaget. Det är det som är så oerhört glädjande. Det är inte som det var förra året då det fanns förslag till och starka krafter som ville ändra på det finansiella perspektivet.

Självklart är det här i enlighet med riksdagens beslut om målsättningen med budgetarbetet, som Agne Hansson var inne på. Det tycker jag. Man måste också ha i minnet att det gäller att få fram ett förslag som

man får en majoritet för. Självklart skulle Sverige kunna driva väldigt hårt att man skulle ha en ännu mindre ökning eller kanske en minskning. Men det är inte särskilt realistiskt. Vi hade ju under vårt ordförandeskap att ta ansvar för att få fram en process som så många som möjligt kunde ställa sig bakom. Vi är nöjda med den här delen.

När det gäller Maggi Mikaelssons fråga om jordbruksutgifterna måste jag vända mig till mina medarbetare för att höra om det finns svar på hur det ser ut i fråga om medfinansieringen.

Besparingarna, det är riktigt, görs på det som inte är medfinansierat. Så är det.

Jag har också erfarenhet av att träffa jordbrukspolitiker i Europaparlamentet. Jag förstår den synpunkt Maggi Mikaelsson framför, om jag uttrycker saken så.

Den skillnad som finns mellan åtagande och betalning är ett problem och har i stor utsträckning berott på bristande effektivitet, skulle jag vilja säga. Det har tagit väldigt lång tid innan man har fått betalningen.

Här kan vi se att vi får en utveckling som går åt rätt håll. Jag tror att de administrativa reformerna är viktiga. Jag delar Lars Tobisson's uppfattning i det avseendet. Det föreslås också här. Lite bättre ser det ut att bli.

Anf. 84 ORDFÖRANDEN:

Tack för det! Då tror jag att vi är mogna att fatta beslut.

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Då är vi klara med ärende fyra.

Du sade att tillägsbudgeten inte skulle komma upp till beslut nu.

Anf. 85 Statssekreterare CURT MALMBORG:

Beslutet har redan fattats om den.

Anf. 86 ORDFÖRANDEN:

Beslutet har redan fattats, utan att något samråd har ägt rum i EU-nämnden? Jag inser naturligtvis att detta är formella frågor. Men vem har fattat beslutet? Är det Coreper?

Anf. 87 Statssekreterare CURT MALMBORG:

Såvitt jag förstår har det gått som en A-punkt i något annat råd helt enkelt.

Låt oss undersöka det och återkomma med ett exakt besked.

Anf. 88 ORDFÖRANDEN:

Jag kan förstå att statssekreterare och ministrar inte har koll på allt som sker, eftersom det går väldigt snabbt och det här kanske är av formaliakaraktär. Men om rådet ska fatta beslut är det väldigt viktigt att det sker ett samråd med riksdagens EU-nämnd innan och inte efter det att beslutet har fattats.

Anf. 89 GÖRAN LENNMARKER (m):

Jag har en fråga på punkten TÄB 4. Där beskriver man mycket korrekt, tycker jag, den princip som Sverige har drivit, nämligen att inte blanda in nya utgifter i tilläggsbudget avsedd att reglera överskottet.

Ser man sedan på den svenska positionen, längst ned på sidan, kan man läsa att medlemsstaterna ställer sig bakom förslaget. Men förslaget innebär likväl, såvitt jag förstår, att man ska stoppa in en ny utgift. Vi minns grälet om Balkanutgifterna.

Men principiellt är det väl vettigt att hålla rent. När man reglerar ett överskott, reglerar man ett överskott. Råkar man få pengar över ska det inte genast bränna i fingrarna så att man omedelbart föreslår en ny utgift. Det får man väl göra i reguljär ordning, så att det vägs in i budget på det sätt som det ska göras. Det är en otillständig ordning om man beslutar vissa saker alldeles för sig. De ska naturligtvis vägas ihop.

Anf. 90 Statssekreterare CURT MALMBORG:

Den principen håller än och är viktig. I det här fallet gjordes ett undantag därför att insatserna för västra Balkan ansågs så viktiga att vi inte skulle ta omvägen att skicka tillbaka pengarna och sedan dela ut dem. Det var ett undantag från principen. Principen gäller fortfarande.

Anf. 91 ORDFÖRANDEN:

Då är vi klara med den delen av dagordningen och tackar för medverkan.

Vi ska strax gå vidare på vår dagordning.

Anf. 92 ORDFÖRANDEN:

Vi återupptar våra överläggningar.

Jag hälsar statssekreterare Per-Göran Öjeheim med medarbetare välkomna hit att i stället för jordbruksministern informera och samråda med oss inför jordbruksministermötet den 23–24 juli.

Först brukar vi ha en allmän muntlig återrapport från det tidigare ministerrådsmötet som ägde rum den 19 och 20 juni. Jag lämnar över ordet för en sådan muntlig återrapport.

Anf. 93 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Det svenska ordförandeskapet inom vårt område slutade som ordförandeskap betraktat mycket positivt. Vi hade en dag där faktiskt allting gick igenom, så vi lyckades rensa bordet ordentligt inför det belgiska ordförandeskapet.

Det fattades sex beslut, togs två gemensamma ståndpunkter och beslutades om tre rådsresolutioner. För att skryta lite fick vi som ordförandeland mycket beröm av övriga medlemsländer. Men det finns en viss skillnad. Det är inte alltid resultatet som ordförandeland är detsamma som det vi hade önskat som nationen Sverige.

Det som hände var bl.a. att man inte fick någon majoritet för det tillfälliga förbudet mot kött- och benmjöl, vilket innebar att förslaget gick tillbaka till kommissionen och att det inte blev något permanent beslut om förbud mot kött- och benmjöl. Det var ur svensk synpunkt ett positivt resultat.

Animaliska biprodukter fick vi ett beslut om som innebär att biprodukter kategori 3, som det heter, ska kunna användas till foder i framtiden om man säkerställer att kannibalism inte förekommer, vilket också är en svensk ståndpunkt.

Djurskyddskrav i svinhållning fick vi också ett positivt beslut om.

Skydd av djur vid transporter antogs en rådsresolution om. Så djurskyddsfrågorna hanterades i positiv riktning.

Svinpest fattade vi också ett beslut om. Det innebär bl.a. ett totalförbud mot att använda matavfall till foder, vilket är en smittkälla som nu begränsas inom EU.

Officiell kontroll av foder gick igenom med samtliga ändringsförslag från Europaparlamentet. Därmed är detta antaget.

Främmande ämnen i foder – gemensam ståndpunkt.

Förenkling av jordbrukslagstiftningen – 1 250 euro blir den nedre gräns som man inte behöver hålla krånglig byråkrati för. Kontrollfrekvensen minskas till 3 %. Det är också ett steg i positiv riktning.

Olivolja – beslut fattades om förlängning av stödssystemet i tre år, vilket applåderades inför öppen ridå av övriga medlemsländer, eftersom man i många år har försökt att lösa den knuten. Det lyckades till slut. Det är en fråga som kanske inte är så stor i Sverige, men som längre söderut i Europa är av stor betydelse.

Frukt och grönt var uppe som en diskussionspunkt för vidare reformer.

Nötköttspaketet fattades det också beslut om. Man höjde interventionstaket till 500 000 ton. Det som var positivt ur vår synpunkt var att det tak på 90 handjur som fanns tidigare skulle man i princip kunna besluta på nationell nivå om man vill tillämpa eller inte. Det var ett ur svensk synpunkt positivt ändringsbeslut.

För humle fattades också beslut om att förlänga marknadsordningen i tre år.

Beträffande ekologiskt jordbruk fattades också beslut om att kommissionen ska analysera möjligheter och lämna relevanta förslag om att skapa en aktionsplan för att främja ekologisk produktion.

Danmark tog upp en frågan om bekämpningsmedel i livsmedel. Kommissionen uppmanades att titta närmare på detta.

Frankrike tog upp frågan om att BSE-testa nötkreatur från tredje land, vilket är en konkurrensneutralitetsfråga, eftersom det gäller de krav som vi har inom EU på detta område. Det finns med i TSE-förordningen, där man kategoriserar länder. Det finns redan i dag en kategorisering från kommissionens sida när det gäller tredjeländ, vilken status man har som BSE-land.

Vi hade information från UK om mul- och klövsjuka. Där har 1 700 fall konstaterats. Men man konstaterar också att antalet fall håller på att gå ned dagligen.

Nederländerna tog upp frågan om transport och uppsamling av djur, vilket också är en stor källa till smittspridning i Europa.

Import av socker från AVS-länderna, alltså tidigare kolonier, togs upp av England.

Slutligen diskuterades också EG:s anslutning till Codex Alimentarius, där de olika nationerna i dag sitter med som enskilda medlemmar. EG vill också komma in som medlem. Det är en fråga som medlemsländerna har lite olika synpunkter på, vilken roll som de nationella länderna ska spela där och vilken roll EU ska ha.

Anf. 94 LARS TOBISSON (m):

Herr ordförande! Denna glada rapport om alla framgångar på sista ministerrådsmötet under det svenska ordförandeskapet gör att jag får behov av att avge en allmän kommentar.

Det var naturligtvis så att ordförandeskapet hade otur i så måtto att man fick BSE, mul- och klövsjuka och annat över sig som gjorde att det var svårt att bedriva det långsiktiga reformarbetet. Men ändå, de här framgångarna som har glatt oss handlar om foder, svinpest, olivolja, humle och allt vad det var. Om man blir av med en del surdegär är det väl bra, men problemet är ju att det finns så stora strukturella frågor på jordbruksområdet som man inte har kommit i gång med.

Vi har en respekt utmätt i förhållande till WTO, då stora förändringar ska ha genomförts. Vi har inte minst en egen respekt i förhållande till den position som ska formuleras i jordbrukskapitlet när det gäller utvidgningsförhandlingarna. Där måste jag säga att framstegen är högst obetydliga, om de ens går att urskilja.

Det oroväckande är väl, om jag ger mig in lite grann i förväg på punkterna, att det belgiska ordförandeskapet inte verkar vara inställt på

att ta itu med detta heller. När vi ser på de följande frågorna om får- och getkött, nötter och vad det nu är för någonting kan vi notera att man säger att man kanske tar något litet steg mot att göra det mer WTO-kompatibelt. Man har i alla fall lyckats förhindra att utgifterna ökar, tror man. Men det räcker inte med detta. Det är helt andra tag som kommer att behövas, och tiden håller på att rinna ut.

Det här tror jag att man förstår på det svenska jordbruksdepartementet, men man måste medverka till att det förstås också i de andra länderna. Annars är vi på väg mot en ganska ordentlig kullerbytta, framstegen när det gäller svinpest och humle till trots. Jag ville ge den allmänna kommentaren, för det här tycker jag börjar se allvarligt ut.

Anf. 95 HARALD NORDLUND (fp):

Det är riktigt att flera av frågorna har förts framåt på ett positivt sätt, men jag ville beröra det som Lars Tobisson tog upp. Det behöver jag inte upprepa.

Det andra jag ville ta upp var skydd av djur vid transport. I föredragningen sades att den här frågan har förts framåt på ett positivt sätt ur svensk synpunkt, men ändå inte dit vi vill komma. Jag skulle vilja ha några kommentarer till vilka bedömningar man gör av att så småningom, men ändå inom en nära framtid, åstadkomma en tidsgräns för transporterna.

Anf. 96 MAGGI MIKAELSSON (v):

Jag har två konkreta frågor. Den ena handlar om krispaketet på nötkött. I och med att det har blivit frivilligt att införa taket på 90 handjur, kommer något medlemsland att göra det?

Den andra funderingen jag har gäller synpunkten på EG:s medlemskap i Codex. Vilken är den svenska ståndpunkten där? Är det bra eller dåligt? Om EG blir medlem i Codex, betyder det att Sverige lämnar sin plats till förmån för ordförandelandet?

Anf. 97 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Min fråga liknar Harald Nordlunds. Den gäller skydd av djur vid transport. Det framgår att flera medlemsländer vill ha mer långtgående skrivningar. Såvitt jag förstår har jordbruksminister Margareta Winberg verkligen slagits mycket för detta.

När kommer maximal transporttid för djur?

Anf. 98 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

När det gäller den fråga som togs upp av Lars Tobisson, om reformeringen av CAP, vill jag säga att vi definitivt inte har några skilda uppfattningar om behovet av en kraftfull förändring av just jordbrukspolitiken. Nu fungerar det ur den synpunkten tyvärr så att det är en ganska lång process att få till stånd den typen av förändringar.

Jag tycker att vi under det svenska ordförandeskapet ändå har startat. I Östersund startade vi en diskussion om detta. Vi håller på Jordbruksdepartementet på att i olika avseenden ta fram riktlinjer för en ny jordbrukspolitik med inriktning på miljö- och landsbygdsutveckling samt på marknadsordningarna. Margareta Winberg har varit i Berlin tillsammans

med Renate Künast och haft seminarium där man har diskuterat den nya jordbrukspolitiken. Vi har den här veckan haft ett ganska stort seminarium på Gotland om detta, och vi har för avsikt att under hösten också ha den typen av aktivitet ute i Europa för att hålla processen i gång och föra den diskussionen.

Rent formellt är det egentligen först när *the midterm review* kommer som vi kommer att få kommissionen och medlemsländerna att riktigt sakligt diskutera detta. Det är väl den process som vi ser framför oss.

Nu pågår dock diskussioner med nio av kandidatländerna när det gäller jordbrukskapitlet, så processen är i gång. Men visst, jag håller med om vi gärna skulle vilja se att den gick lite fortare.

När det gäller transporter av djur är det alldeles klart att vi inte har nått så långt som vi skulle vilja ur svensk synpunkt. Där är också problemet att det är kommissionen som har exklusiv förslagsrätt. Där måste man avvakta förslagen från kommissionen innan man kan komma vidare. Men vi för i alla de forum vi kan den här frågan framåt. Vi har också under ordförandeskapet haft ett antal aktiviteter som gäller just djurskyddet. Då har man diskuterat frågan om djurtransporter.

I och för sig kan man diskutera om tidsgränser är det viktigaste. På de konferenser vi har haft har djurskyddsvänner konstaterat att det kan vara väl så viktigt att ha isolerade bilar, därför att det är ett väldigt lidande för djuren när solen steker på bilarna även om de inte transporteras så långa tider. Det finns många synpunkter, men vi försöker verkligen föra den frågan framåt.

När det gäller Codex är den svenska inställningen att vi accepterat att EG blir medlem i Codex. Det är en rätt som man egentligen har. Det innebär inte att Sveriges plats kommer att försvinna, utan medlemsstaterna kommer också att sitta med i Codex. Det kommer att föras en diskussion om vilken behörighet EU ska ha exklusivt och vilken behörighet som nationerna fortfarande ska ha kvar, på samma sätt som i dag sker i FAO, där man har möten i förväg för att diskutera behörighet.

Frågan om transporter svarade jag på tidigare.

Anf. 99 MAGGI MIKAELSSON (v):

Jag ställde en fråga om handjursbegränsningen på 90 djur. Är det något land som kommer att införa den?

Anf. 100 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Jag vet ärligt talat inte om något land kommer att göra det.

Anf. 101 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den muntliga återrapporten och går över till dagordningen för den 23 juli.

Anf. 102 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Vi har inte sett A-punktslistan ännu. Vi är ju lite tidiga i förhållande till rådsmötet. Så vi vet ännu inte vad det kommer att bli där.

Det finns tydligen en A-punktslista här som har kommit oss till del på något sätt, men det behöver vi kanske inte fördjupa oss i så mycket just nu.

Anf. 104 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Jag kan säga att en punkt som finns med handlar om veterinära utgifter. Den kommer att tas som en A-punkt på rådet. Det innebär att det är två djursjukdomar så kommer med. Laxanemi och blue tongue kommer att tas upp som sjukdomar som det är ersättningsberättigat att bekämpa. Det finns med under punkterna i den annoterade dagordning som ni har fått, men det kommer alltså att tas som en A-punkt.

Sverige har sagt nej till det här, bl.a. beroende på att Italien vill att man ska kunna få ersättning även för djur som har självdött i blue tongue. Det tycker vi är en princip som är felaktig att inrätta. Den kan leda till efterföljd på ett olyckligt sätt. Icke desto mindre är vi det enda land som säger nej, så vi accepterar att det här tas som en A-punkt utan diskussion på rådet. Men det kommer att finnas med i bakgrundsmaterialet att Sverige har sagt nej.

Anf. 105 ORDFÖRANDEN:

Vad var det det gällde? I den A-punktslista som jag fick se, den som har kommit här på slutet, var det tre frågor med, men inte den som du nämnde.

Anf. 106 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Den finns alltså med i er annoterade dagordning som en punkt, men den kommer att bli en A-punkt på rådsmötet. Det var därför jag nämnde den i det här sammanhanget.

Anf. 107 ORDFÖRANDEN:

Jag tror att vi tar det här i rätt ordning så att vi går från ärende 1, eller ärende 2a blir det väl egentligen, som är ordförandeskapsprogrammet. Så tar vi upp det där med veterinära frågor när det kommer upp. Det är ärende 6. Sedan har vi det belgiska ordförandeskapet. Det är en presentation av deras program. Det är ingen beslutspunkt. Finns det några svenska synpunkter på det programmet?

Anf. 108 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Deras huvudbudskap är att återskapa förtroendet hos konsumenter, producenter och andra som är involverade i livsmedelsproduktionen, och det är väl i och för sig positivt. Sedan har vi redan hört att det är klart att det finns vissa frågor som vi hade hoppats att man skulle driva mer än vad man gör. En sak som kan vara lite intressant är att man kommer att fortsätta diskutera frågan om djurtransporter. Det har man klart deklarerat. Det är en positiv uppgift ur vår synvinkel.

En annan sak som man kommer att ta upp är säkra livsmedel. Det gäller bl.a. livsmedelsmyndigheten och livsmedelslagstiftningen, som man hoppas ska kunna antas under hösten. En positivlista för foderämnen och hygienförslaget kommer man också att prioritera.

Man kommer att ha en stor konferens om mul- och klövsjukan i november där man bl.a. kommer att diskutera den strategi om att inte vaccinera som finns i EU i dag och hur man ska hantera framtida utbrott i det avseendet. När det gäller den särskilda jordbrukskommittén handlar det om att återskapa förtroendet för nötköttssektorn. Frukt och grönt, etanol, får och get är också konkreta frågor som man har.

Det informella mötet kommer att handla om *new technologies in agriculture*. Man kommer alltså att inrikta sig på teknikfrågorna med utgångspunkt från att det är viktigt att vara öppen för ny teknologi. Man kommer också att lyfta fram frågan om bioenergi på det här mötet.

Utvidgningen säger man är prioriterad. Man kommer framför allt att hantera säkra livsmedel och veterinära och fytosanitära frågor i det avseendet. Vi talade också om WTO-konferensen som kommer att vara i Qatar i november. Där kommer Belgien att företräda EU, och man kommer att jobba för att jordbruksfrågorna ska komma med i det sammanhanget. Också multifunktionaliteten kommer att bli viktig för EU.

Det handlar också om en hållbar utveckling. Att definiera indikatorer är det man kommer att sikta på där. Biologisk mångfald kommer man också att ta upp. Sedan kommer det att finnas något som kallas World Food Summit – Five years later som FAO kommer att hålla där Belgien kommer att företräda oss. Det är det som gäller.

Anf. 109 CARL G NILSSON (m):

Herr ordförande! Det där med djurtransporter har vi diskuterat här nästan varje gång. Vi diskuterade det förra gången, när jordbruksministern var närvarande. Jag påminde då om att EU faktiskt har antagit relativt acceptabla regler för djurtransporter med en begränsningstid för hur många timmar djuren får transporteras utan avlastning, utfodring och vattning. Jag sade då, och det tycker jag att man bör påminna det belgiska ordförandeskapet om, att det i första hand gäller att se till att de regler vi har efterlevs. Det tycker jag är viktigare än att vi antar ytterligare skärpta regler som de länder och producenter som inte vill bry sig om reglerna ändå inte kommer att följa. Lägg kraften på att se till att de regler som finns efterlevs.

Anf. 110 ORDFÖRANDEN:

Vill du kommentera det? Det är ju ingen beslutspunkt i dag. Det är alltså en diskussionspunkt om det belgiska ordförandeskapets prioriteringar. Med dessa kommentarer kan vi lämna den punkten och gå till trean, som gäller en gemensam marknad för får- och getkött. Jag ser att det är en informationspunkt, men det kanske är mer än så.

Anf. 111 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Det kommer att bli en orienteringsdiskussion. Det är ju inte någon beslutspunkt vid det här rådsmötet. Det som gäller är ju att vi har haft ett oerhört komplicerat system för ersättning för får och get. Det har varit mycket kritik från inte minst revisionsrätten på den här punkten. Det har varit ett system som gjort att producenterna har varit totalt okänsliga för marknadens signaler.

Det man nu gör är att man inför fasta ersättningar för får och get, vilket vi tycker är en positiv utveckling. Det blir alltså betydligt mindre

byråkratiskt att hantera de här sakerna. Producenterna kommer att veta vilka ekonomiska ramar de har att rätta sig efter. De kommer också att i högre grad påverkas av marknadens efterfrågan på de produkter de säljer. Det gäller både köttproducenter och mjölkproducenter. Det kommer att bli fasta ersättningar. Man kommer dessutom att ta bort förskottsbetalningarna, vilket också är positivt.

Från svensk sida är vi positiva till det förslag som nu föreligger. Även om det, som det ser ut just nu, kommer att kosta något mer är det ändå acceptabelt ur vår synvinkel. Periodiseringen av kostnaderna innebär att det år 2002 blir en besparing på 560 miljoner euro även om totalkalkylen sedan ser ut att ligga på ett tjugotal miljoner euro per år i ökade kostnader.

Anf. 112 ORDFÖRANDEN:

Jag tror att jag kan sammanfatta det med att det finns ett stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i detta ärende. Då går vidare till nötterna.

Anf. 113 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Nötterna är uppe för tredje gången på spanskt initiativ. Det är väl någon form av utnötningstaktik som man från spansk sida kanske hoppas att man ska nå framgång med. Spanjorerna vill att man ska förlänga de marknadsordningar som finns när det gäller nötter. Jag kan konstatera att vi från svensk sida är negativa till detta. Vi tycker inte att det är något bra förslag. Det kommer att kosta pengar, och det har inte några egentliga positiva effekter. Ska man fortsätta med nötsöd tycker vi i stället att det ska vara inom ramen för miljö- och landsbygdsutvecklingsprogrammen eftersom det mer är fråga om en regional insats i de här länderna.

Anf. 114 ORDFÖRANDEN:

Vi hade det här uppe förra gången, och då fanns det stöd i nämnden för det upplägg som regeringen redovisade. Vi kan upprepa det i dag också i detta sammanhang. Då kan vi lämna nötterna och gå till BSE. Det är bara en lägesrapport.

Anf. 115 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Jag kan bara konstatera att den utvärdering som har gjorts från kommissionens sida visar att det är i riskdjursgruppen som man hittar BSE-fall. Det innebär att vår svenska inställning har fått stöd och styrka genom de analyser som har gjorts. Det som händer nu är att alla riskdjur över 24 månaders ålder ska provtestas. Sedan ska man, när det gäller normalslakten, testa djur över 30 månader utom i Finland, Sverige och Österrike, där det med hänsyn till de riskvärderingar som gjorts av veterinär expertis i EU räcker med att testa 10 000 djur ur normalslakten. Vi ska alltså testa alla riskdjur över 24 månader och 10 000 djur ur normalslakten. Det testandet har börjat vid SVA från den 1 juli.

Jag kan också säga att den här TSE-förordningen, som ju är ramen och som enligt svensk inställning har varit grunden för den framtida hanteringen av den här typen av frågor, nu har antagits från den 1 juli. Det innebär att det är fråga om att kategorisera olika länder med hänsyn

till den risk som föreligger i varje land. Det är något som är positivt ur svensk synvinkel.

Anf. 116 ORDFÖRANDEN:

Tack för det. Det här är ju en lägesrapport, som jag sade. Då kan vi gå vidare till femman. Det är visserligen en informationspunkt, men det kanske kan vara fråga om några ställningstaganden där.

Anf. 117 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Herr ordförande! Vi har lite olika numrering.

Anf. 118 ORDFÖRANDEN:

Då ska jag säga vad det handlar om i stället. Det är spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer m.m., alltså GMO.

Anf. 119 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Den punkten är struken på dagordningen.

Anf. 120 ORDFÖRANDEN:

Den är struken. Det tackar vi för. Då är vi tillbaka till punkten 6, det här med de veterinära utgifterna som du nämnde inledningsvis, det som nu kommer att bli en A-punkt. Det är icke förty en beslutspunkt. Per-Göran Öjeheim redovisade ju inledningsvis den svenska ståndpunkten. Jag vet inte om regeringens ståndpunkt behöver upprepas här.

Anf. 121 LARS TOBISSON (m):

Vi har ju redan fått veta hur det ligger till. Jag blev bara inte riktigt klar över en sak. Sverige var emot att man skulle ge ersättning för djur som självdött i blue tongue. Men sedan skulle det ändå tas som A-punkt. Innebär det att vi blev överröstade så att det fanns en kvalificerad majoritet för att bevilja det här italienska förslaget?

Anf. 122 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Sverige är det enda land som egentligen säger nej till det här. Därför har vi accepterat att det tas som en A-punkt. Vi ser ingen mening i att markera ytterligare i den frågan.

Anf. 123 ORDFÖRANDEN:

Okej, jag konstaterar då att det finns stöd för regeringens ståndpunkt – som i och för sig alltså kommer att falla i rådet. Då går vi vidare till det som jag har numrerat som 6a. Det gäller ekologisk produktion, regler beträffande kommittologin, en begäran från den danska delegationen.

Anf. 124 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Det är den danska delegationen som vill att man ska göra en ändring när det gäller kommittologiförfarandet i förordningen om ekologisk produktion och anpassa det till det nya kommittologiförfarande som finns. Där finns ett tidigare rådsbeslut om att man ska göra den här anpassningen i samband med att man tar upp förordningarna till revidering. Dans-

karna vill alltså bryta ut det här och göra en särskild insats i den här förordningen.

Skälet till detta lär vara att det om kommissionen lägger fram ett förslag i dag krävs enhällighet i rådet för att avvisa eller förkasta det. I den nya kommittologiprocessen räcker det med kvalificerad majoritet för att förkasta förslaget. Det blir alltså lättare för oss i rådet att förkasta ett förslag.

Här har vi från svensk sida sagt att det tidigare fattade beslutet, att man ska se över det här i samband med att man ser över allt annat, är det vi håller oss till. Vi ser egentligen ingen anledning att över huvud taget yttra oss på den här punkten, som är en övrig fråga, utan danskarna får ta upp den.

Anf. 125 CARL G NILSSON (m):

Jag har försökt att läsa det här och förstå vad det innebär. Jag måste erkänna att jag har svårt för det. Vi fick ju i återrapporteringen reda på att det fattades ett beslut om handlingsplanen för ekologisk produktion. Vi hade ju i och för sig anmält en del åsikter om det, men det behöver jag kanske inte upprepa. Men vad innebär det här beslutet i förhållande till handlingsplanen för ekologisk produktion i praktiken?

Anf. 126 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Nu är det en övrig punkt, så det är över huvud taget inte fråga om något beslut. Uttalandet att hantera den ekologiska produktionen var inte något beslut, det var mer ett uttalande att kommissionen skulle agera i frågan. Det innebär att man går från att ha enhällighet i fråga om att förkasta kommissionens förslag till kvalificerad majoritet. Det är den skillnad som finns i det danska förslaget. Det påverkar ingenting i övrigt som har antagits om ekologisk produktion.

Anf. 127 ORDFÖRANDEN:

Om jag förstår dig rätt är den svenska ståndpunkten att man stöder den danska idén om att gå över till kvalificerad majoritet i kommittologiprocessen?

Anf. 128 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:

Som princip gör vi det. Det finns fattade beslut om den nya kommittologiprocessen. Däremot när det gäller vilken takt och hur den ska hanteras har rådet tidigare fattat ett enhälligt beslut att inte bryta ut denna fråga ur varje förordning. I samband med en revidering av förordningarna tas denna fråga in.

Anf. 129 ORDFÖRANDEN:

Jag ställde frågan med tanke på det som Carl G Nilsson tog upp, nämligen att det är svårt att förstå motiveringen. Om jag har fattat detta rätt är vi i princip för tankegångarna men de ska genomföras när den nya kommittologiordningen träder i kraft. Man ska inte nu rycka ut en kommitté och fatta särskilda beslut där, utan detta ska sedan gälla generellt. Har jag förstått rätt?

2000/01:38

13 juli

2000/01:38
13 juli

Anf. 130 Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM:
Ja.

Anf. 131 ORDFÖRANDEN:

Sedan sade du att det inte var någon fråga där det ska fattas beslut. Det är danskarna som begär att den ska tas upp till allmän diskussion. Vad jag förstår behöver vi inte ta ställning i nämnden. Då lämnar vi den frågan med den informationen.

Det fanns några andra A-punkter, men de var sådana som följde med beslutet på det tidigare jordbruksrådet. Det var egentligen bara en konfirmering av besluten i tre ärenden där. Dem kan vi lämna därhän. Därmed är vi klara med informationen och samrådet i dag. Vi tackar för det.

1 § Allmänna frågor.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	1
Anf. 3 GUSTAF VON ESSEN (m).....	2
Anf. 4 Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	2
Anf. 5 GUSTAF VON ESSEN (m).....	2
Anf. 6 Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	2
Anf. 7 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 8 Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	2
Anf. 9 GÖRAN LENNMARKER (m)	3
Anf. 10 MAGGI MIKAELSSON (v)	3
Anf. 11 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 12 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	4
Anf. 13 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 14 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	4
Anf. 15 GÖRAN LENNMARKER (m)	4
Anf. 16 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	5
Anf. 17 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 18 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	5
Anf. 19 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 20 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	5
Anf. 21 GUSTAF VON ESSEN (m).....	6
Anf. 22 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	6
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	7
Anf. 24 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	7
Anf. 25 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	7
Anf. 26 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	7
Anf. 27 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 28 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	8
Anf. 29 HELENA BARGHOLTZ (fp).....	8
Anf. 30 GÖRAN LENNMARKER (m)	8
Anf. 31 MAGGI MIKAELSSON (v)	9
Anf. 32 GUSTAF VON ESSEN (m).....	9
Anf. 33 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	9
Anf. 34 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 35 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	10
Anf. 36 LARS TOBISSON (m)	10
Anf. 37 HELENA BARGHOLTZ (fp).....	11
Anf. 38 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	11
Anf. 39 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 40 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	11
Anf. 41 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 42 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	11
Anf. 43 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 44 GÖRAN LENNMARKER (m)	12
Anf. 45 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 46 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	12
Anf. 47 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 48 Utrikesminister ANNA LINDH (s)	12

Anf. 49	ORDFÖRANDEN	12
Anf. 50	Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	12
Anf. 51	ORDFÖRANDEN	12
Anf. 52	Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	12
Anf. 53	MAGGI MIKAELSSON (v).....	12
Anf. 54	GÖRAN LENNMARKER (m)	13
Anf. 55	GUSTAF VON ESSEN (m).....	13
Anf. 56	ORDFÖRANDEN	13
Anf. 57	Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	13
Anf. 58	ORDFÖRANDEN	14
Anf. 59	Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	14
Anf. 60	LARS TOBISSON (m)	14
Anf. 61	Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	15
Anf. 62	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 63	Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	15
Anf. 64	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 65	GÖRAN LENNMARKER (m)	15
Anf. 66	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	15
Anf. 67	Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	16
Anf. 68	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 69	Utrikesminister ANNA LINDH (s).....	16
2 § Budget.....		17
Anf. 70	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 71	Statssekreterare CURT MALMBORG	17
Anf. 72	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 73	GÖRAN LENNMARKER (m)	18
Anf. 74	Statssekreterare CURT MALMBORG	18
Anf. 75	GÖRAN LENNMARKER (m)	19
Anf. 76	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 77	Statssekreterare CURT MALMBORG	19
Anf. 78	LARS TOBISSON (m)	20
Anf. 79	AGNE HANSSON (c)	21
Anf. 80	MAGGI MIKAELSSON (v).....	21
Anf. 81	GÖRAN LENNMARKER (m)	22
Anf. 82	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 83	Statssekreterare CURT MALMBORG	22
Anf. 84	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 85	Statssekreterare CURT MALMBORG	23
Anf. 86	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 87	Statssekreterare CURT MALMBORG	23
Anf. 88	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 89	GÖRAN LENNMARKER (m)	24
Anf. 90	Statssekreterare CURT MALMBORG	24
Anf. 91	ORDFÖRANDEN	24
3 § Jordbruk		25
Anf. 92	ORDFÖRANDEN	25
Anf. 93	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM.....	25
Anf. 94	LARS TOBISSON (m)	26
Anf. 95	HARALD NORDLUND (fp).....	27
Anf. 96	MAGGI MIKAELSSON (v).....	27
Anf. 97	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	27

Anf. 98	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	27	2000/01:38
Anf. 99	MAGGI MIKAELSSON (v)	28	13 juli
Anf. 100	PER-GÖRAN ÖJEHEIM	28	
Anf. 101	ORDFÖRANDEN	28	
Anf. 102	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	28	
Anf. 103	ORDFÖRANDEN	29	
Anf. 104	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	29	
Anf. 105	ORDFÖRANDEN	29	
Anf. 106	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	29	
Anf. 107	ORDFÖRANDEN	29	
Anf. 108	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	29	
Anf. 109	CARL G NILSSON (m)	30	
Anf. 110	ORDFÖRANDEN	30	
Anf. 111	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	30	
Anf. 112	ORDFÖRANDEN	31	
Anf. 113	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	31	
Anf. 114	ORDFÖRANDEN	31	
Anf. 115	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	31	
Anf. 116	ORDFÖRANDEN	32	
Anf. 117	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	32	
Anf. 118	ORDFÖRANDEN	32	
Anf. 119	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	32	
Anf. 120	ORDFÖRANDEN	32	
Anf. 121	LARS TOBISSON (m)	32	
Anf. 122	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	32	
Anf. 123	ORDFÖRANDEN	32	
Anf. 124	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	32	
Anf. 125	CARL G NILSSON (m)	33	
Anf. 126	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	33	
Anf. 127	ORDFÖRANDEN	33	
Anf. 128	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	33	
Anf. 129	ORDFÖRANDEN	33	
Anf. 130	Statssekreterare PER-GÖRAN ÖJEHEIM	34	
Anf. 131	ORDFÖRANDEN	34	